

Det har altid i Pragis været erkjendt, at Administrationen har havt en vis Ret til indenfor Theatrets Budget at anvende Penge efter sit Skjøn, men ogsaa ganske vist kun indenfor visse Grændser, og i den Henseende tror jeg, at den Grændse, som i den Henseende i sin Tid var opført i det nævnte Lovforslag, nemlig 10,000 Rb., noget nær har været den, der hidtil har været fulgt i Pragis med Hensyn til den Frihed, som Administrationen har hævdet overfor Theatrets ordinære Budget. Der bliver der imidlertid Spørgsmaal om noget ganske Andet, nemlig om, hvorvidt Administrationen skulde kunne paa een Gang opprise hele den opsparede Kapital. Jeg tror, at dette er et Skridt af den Art, at det herfra maa møde den stærkeste Misbilligelse; men jeg tror ogsaa, at dette Spørgsmaal bør og vil blive gjort til Gjenstand for nærmere Prøvelse i det Udvalg, som vil faae hele denne Sag til Overveelse. — Det jeg beder om, er, at jeg saa længe har opholdt det høie Things Tid, skal jeg altsaa anbefale, at man negter denne Bevilling af Medbestælle af 2,500 Rb. paa Corp Akademis Budget, og derved viser, at man ikke godkjender den Overskridelse, som har fundet Sted ved Theatrets Bygning, lige saa lidt som man forøvrigt billiger Anvendelsen af Theatrets Kapital.

Scaventinus: Finantsudvalgets Mindretal har anmodet mig om paa dets Begne at begrunde den Stilling, det har anset for rigtig at indtage i denne Sag. Jeg maa bede det ærede Thing at undskyldte, om jeg kommer til at trætte det længere, end jeg pleier, og specielt om jeg maa komme til at gentage noget af den Udvikling, som Udvalgets ærede Ordfører nu har givet. Ved Loven om den nye Theaterbygning af 18de Juni 1870 blev det bestemt, at den nye Theaterbygning i Et og Alt kun maatte koste 470,000 Rb. plus, hvad man kunde faae ind for det gamle Theater, naar det blev solgt til Nedbrydning. Der staar i denne Lovs § 1, at Alt til Opførelse og Udstyr af den nye Theaterbygning skulde komme ind under denne Sum, og det er videre udsørt i § 2, hvor der staar, at „Opførelse, Indretning, Udstyr og Udsmykning maa, alle Omkostninger iberegne, ikke overstige den i § 1 anførte Sum, med Tillæg af, hvad den gamle Bygningens Materialer og Inventarier indbringe“. Man gik altsaa den Gang ud fra den Forudsætning, at man ved denne Lov havde begrændset saa nøje, som det i det Hele var muligt, den finansielle Forpligtelse, som Staten skulde paatage sig. Naar man imidlertid gaar videre frem i Tiden, vil det neppe kunde negtes, at dette Standpunkt ikke fuldt ud er blevet holdt selv fra Rigsdagens Side. I Samlingen 1871—72 kom Spørgsmaalet for om at paabegynde den nye Theaterbygning. Der havde først været Tale om, at Regjeringen efter et den meddelt Overflag fra Arkitekternes Side vilde lade den paabegynde, men

dette Thing mente, at denne Bei ikke var den rette, man maatte have bedre Garantier for, at den en Gang vedtagne Sum ikke blev overskreden. Siden 3die Behandling af Finantsloven meddelte da Kirke- og Undervisningsministeren Finantsudvalget ved en Skrivelse, at det var lykkedes ham at faae affuttet en Kontrakt med et Firma, som vilde paatage sig at opføre den nye Theaterbygning for en Sum af 440,500 Rigsdaler, og at der altsaa udover denne Sum endnu vilde være noget over 50,000 Rb. tilovers, hvoraf der var beregnet til Maskineriet 22,000 Rb., til Honorar for Arkitekterne 15,000 Rb., altsaa tilbage circa 17,000 Rb. til den egentlige Administration og til usforudsete Udgifter. Nu var det in confesso, at Kontrakten om den nye Bygning kun omfattede selve Bygningens Opførelse i strengere Forstand; den omfattede ikke Alt, hvad Loven af 18de Juni 1870 forsaavidt kunde siges at forbyde, og det Sum, der var tilbage, nemlig 17,000 Rb., var selvfølgelig meget for ringe til, at man af den kunde vente at faae den nye Bygning forsynet med Inventarium i de mange forskjellige Lokaler, saasom Paaklædningsværelser, Garderobes osv., osv. Der blev fra dette Things Side ikke gjort nogen Indvending herimod, som vistnok havde været meget naturlig; jeg antager, at man ikke her var tilstrækkelig opmærksom paa, hvorledes Forholdet nødvendig maatte stille sig, efterat man var gaaet ind paa en Godkjendelse af denne Kontrakt. Det har ogsaa vist sig, efter de Oplysninger, der ere os meddelte, at omtrent fra den Tid har Administrationen forudsat, at den, til saadant Brug, som jeg her har omtalt, nemlig især til den nye Bygningens Forsyning med Inventarium i forskjellig Retning, nødvendig maatte komme til at anvende betydelige Summer udover de 470,000 Rb., og man kan se, at det har været Administrationens Mening, at den var berettiget til at tage af Reserveciften i dette Diemed. Naar jeg nu gaar over til at omtale, hvorledes Stillingen var især, da viser det sig efter de Oplysninger, der ere os meddelte, navnlig i Anmærkningerne til Tillægsbevillingsloven, at Regjeringen senest i Begyndelsen af 1874 var kommen til en bestemt Kundskab og en bestemt Overbevisning om, at selv saaledes forstaaet, som jeg her har søgt at udvikle det, vilde Pengene ikke slaa til. Nu er det Mindretallets Formening, at den rette Bei, som Regjeringen da burde være slaaet ind paa, var ligesom at være kommen til Rigsdagen med en Forklaring over, hvorledes Sagen stillede sig. Jeg indser fuldt vel, at man ikke kunde forlange, at der ikke skulde være stillet aldeles bestemte, positive Forslag, der gik ud paa et Forlangende om en bestemt Sums Bevilling — det vilde vistnok ikke have været muligt — men man burde have givet en Beretning om, hvorledes Sagen stillede sig, at store Overskridelser vilde vise sig nødvendige, og i den Anledning have henvendt sig til Rigsdagen. Det tror jeg, man kunde have været